

הארצישראלים במלתעות הנאצים

נשים וילדים ארצישראליים, הנמצאים
בידי הנאצים, הועברו ממחנה הרכוז בקונ-
סטנץ, הסמוכה לגבול שויצריה, ל"אי-שם"
בפנים גרמניה, במרחק של שלש שעות
נסיעה מברלין.

לפי מכתב שנתקבל דרך ליטא ובא לידי
מר וורושיסקי, אשר אשתו ובתו בת הארבע
נעצרו ע"י הנאצים בראדום (פולין) אחר
הכיבוש הגרמני, עומדים אסירים אלה בפני
חורף קשה מבלי שיהיו מצויידיים בבגדים
מתאימים.

לא ראינו את הדוד "חמאה" ו"מתוק"
(חמאה וסוכר) מאז צאתנו את ראדום, מסופר
במכתב.

מכתב יד
23.1.41

אמרי

מחיר הגליון 5 מיל
"AMER"
עחון-צהרם

תערוך: י. זיב
המולד: מ. פרידמן
התאריך: יום שני, כ"ב בתמוז
16 בדצמבר 1941

התחדדות הכללית של העמים הערבים בארץ ישראל

אוקינק נריצי:

עדיך לא רתת מנוחה לאויב ברוב!

לא היה 16 (7) נדאל סגן קולד אוקינקא, הסוכני הראשי הבריטי במספר התוכן, שלח אותה לנרדאל באייר רוצ'ה, המספר החדש של המחנה ה-8 הנלחם כנגד ובאחד נאמר: האויב עדין לא הוסבר, ואין לתת לו מנוחה. אני בטוח לך את התפקיד הזה מתוך

לא היה 16 (7) נדאל סגן קולד אוקינקא, הסוכני הראשי הבריטי במספר התוכן, שלח אותה לנרדאל באייר רוצ'ה, המספר החדש של המחנה ה-8 הנלחם כנגד ובאחד נאמר: האויב עדין לא הוסבר, ואין לתת לו מנוחה. אני בטוח לך את התפקיד הזה מתוך

אמור רב ביותר, העלמה לפתח ה-8 ולכל אשר בו.

התקפות על רצינה ובאנאוו

קא היר, 16 (7) הודעה של חיל האוויר הבריטי אישרה: מפעילי הירי קיפו אור ליום ב' מטרות ברצונם אויבונם של האויב שחטו שם על הקרקע, והפעולות שאננו נבסטיקטין נר נלחמות. הפעולות ארוכות, גם במסגרות אחרים היו המפעולות והיוקת, היתר קפו מסגרות ואניות נכנסו באנאוו. ביום 14 בדצמבר ביצעו אויבונם הקרב שלני מטרות מוספיות מועילות. באזור הסוכני הפיל שני אויבונם של האויב ועוד שנים ליד נאזאלה, אחר האויב כעל למכרות, אויבונם המרב שלני הפיל פו באש מנוגדיתיה מנוגדיתשא של

האויב לאורך כביש אל איילר, לאיב נרמט אבידות רבות בשב, וכלי רכב רבים שלו נחוסו. מפעולות אלה לא חדרו 5 מאיבונם.

הוראות נרמניות

בכיסו של אחד השבויים הנמנים בלוב נמצא טיפס של פקודה ישרה, המלני העי שנה, החילי שימש או החיל המכב באיטליה, וזו תהיה:

"סחר אה"צ ויבקר הקונסול הספני בו נכעון הסילול שלנו, וחד עם הספר זה התדרים ומסאות הכות יהיו נאים את הקונסול יש לקרוא "בנייה קונסול". בכל חדר יש לתלות המנוח של "מאורו (מסנהיו) פראנקו", את המסגרת אשר לנידו כחוד עתונתו. המסגרת "שי הדוצ" יסלסו ליום סחר לשבת פחות בלס".

נשים ארצישראליות

חוזרות מגרמניה

התחבבה הגיעה בדרום הירוקה לנשים ארצישראליות שהיו בגרמניה ביום פרוץ המלחמה ונעצרו ביום מסופר. בנשים נרמניות שהיו נעצרות ביום הבריטים.

ענייני היהודים במחנות בפולין

15 בדיון, 16 (סט"א אלתוס), ספר מחנות עבודתהכפית ליהודים בס' בוכר לכולן טעו ל-34, מספר החרד יום בעבודות אלה הוגדל והגיע ל-10 אלפים, ככלים אלמים עזרים בני 16 אלפים פולנים עשוקים במחנות אלה כמפקחים ומסוחים.

מחנה הסוכני הנורא ביותר הוא באוויזשניץ, שם הולקו יהודים במספרים, הסתחלקות לישול "נות".

כנופית מחבלים בדרום אפריקה

היה פיון הושב וכמה פעמים יעל בפושי מירי המשטרה. לפני זמן סה ברה אחד מעוררו המרמנים של ליבי ראנטי (אחי של אחד משרי המהנדס שים שנהרגו אהמול) עליו השמטרה המשתרה למאפי, המשתרה משיבה בצד נד ליבאנט. המפעולות בוד נאכטו, שחזון היו פכאונת נגד בתי ספר, וזרועים, הרמיצו את סינוסטר הפנוט של לורננס התחזק את כנופית החבלנים, כי הממשלה נמרה אומר לנאטו אמצעים המרורים ביותר נגד, יאמטי שיתור לביט הדין לחילי משפט מית על מעשי הבלה בחסדי נאט.

דינו של אליהו קשאק שניסה לשדוד את הנאנקה הערבי בירושלים

במערכת על קצו היו אבידות היר-טניס 18 אלה איש תרומים ופעולות, אונות לשבת המודיעין המוסמית, ירמנים אכרו 2000 סכונות משא, 122 טלפונים ו-120 מלגמות.

משקר הצי האמריקאי בארמינום השקט לא נפגע

פרטים על אבידות אמריקה בהאוו: 6 אניות מלחמה, 2729 צנינים ומלחים. — אבידות היפאני — 3 צוללות ו-41 אוירונים

אמר לסופרו התעניין כי הרשטו הרבה יותר קלה תהיה שנייטי יו היפאנים באי האוואל יבנה סה כד רים כפי השמועות. אי התמכה זאת שום דבר השוע בילת של ארצות תרבות נמצא את אשק אדמנדר על הארשת פירינס לונדון, 15 (7) מיניסטר העי אדמנדר הן חיים נכאוו כאן על פער קת האדמוראל פיליפס בנסאנאר. אלכסנדר אכרן שזל על העי לסמן את עצמו לנאטו וקרן כי כשנחנות האויר והיבשת אינם נכנסו. בני הנתב אוירונים חיל העי את אשנו מרחקים, לר 10 אמצאות.

ואשיננטון, 16 (7) מיניסטר הצי קולונל נובכ טפר אנטון נפיו של עונאוס פרטים טלאים על הת-קפת האויר היפאנית על נמל הפנינים באיי האוואל ועל אבידות אמריקה שם נובכ אחר כי ששקטו של הצי האמריקאי באוקינוס השקט לא נפגע. ניסר לאניות קרב ישנה אהת, אינוונת (שנכנתה ב-1915) אכרו עוד 5 אניות מלחמה אמריקאיות, כי האבידות בני-משקל קטנים ומזוהם, 556 נשעני, את אנית הקרב, אוכלאמאנה אשור ודה לרקו. (האניה הורדת היום במארס 1914.

גם במלחמה הקודמת

היה אימיל ומחד גאזים באמריקה

לשוא, הושבום כי נאפול שהובדו בשבוע עכבר בניו-יורק הוא הראשון בתולדות אמריקה או לעיר עוד ככלי המהפכניים הורדת את כדבר הזה. ביום 4 ביוני 1918 ביזוח משטרת פירינג על איש, למחנות הרכבת התחתית נאכטו כמספרים הוסיף התי נות עזרה שאונת, ליספו פראקים, הוסקרו לכת החלואי שם נכנסו, כעסם הכל לכחנות החלואי בים או פחרו מפני אהת נרמיות נר שארצישראלים, אכרן כי הוא משרד נטת ברכת אמריקה, אכרן כי, אם היא ליספת, אשור של, כחללים הפוס

ההתחממות שבו פועלים להסתחרת פש ומדאות כי לעבא הפארטיזאנים עם דות מבוזרות בערים ובמבנות, עד שהרמנים נאלצים לעיוד כמעט כמעט התקפות לפי כל חוקיהתריב, לפארטיזאנים עוזרות כל שכבות העם, האינטימי נעיה והפעילות בערים והאכרם בכסד רים, ודהת הראת בלב הכובש הנאצי ועברו הקוסיפויניים, מפני שהסרבים הם לפארטיזאנים אהו.

הכוחות המוויזנים של הנגדל הרצוף/ סובאלובין' יחויקו מעטר כמריבות של וינולאווה גם כחורף, ובאכבו והרשו את כמע בניבושם בשאר חלקי המדינת המבוזרות, באחד בדצמבר היתה התי פועלות אויבם כמסמן התחממות כאר ליעד כמריבות, 1600 נוחתי החניש קופשו יחייבם כהתפועות ואהם איה ניס ריבם סאר, המאכב הנושא ביו נרמיות הותק כשדה המערכת ארבע דיוניות נרמיות מעולות והמטי דיוך וזות איטלקיות כלשעת שהיו חזקים לכך חיל וכל כלי רכב בחיות רודיה וכל, חזוקלאוויים נרמיות שבמקרה או אבר אהת יעצרו להם שאר העמים המשר בערים מארופה.

ביום 14 בדצמבר השמדו 24 אויר-נים של האויב לנו אכרו 7 אוירונים, ביום 15 בדצמבר הופלו 6 אוירונים נרמניים כמריבות אויר לוד מוסקת אבידות המוסקטים כשכויים ובנעדי רים כ"5 חדשי המלחמה עלים ל-5200 מטרות איבד העבא הרמני 13 אלה אוירונים, מספר זה אינו כולל את

כל שדרות העם הסרבי מאוחדות בהתנגדות לאויב השנוא

אזבווא", בטאונה של מספרות הבר-כוח כמריבאד, מאשים את האיטלינים עית הסרביה, בהתעלמות מהעובדות", כומר הסרביה "מיר החשי, מיסודו של חילול, בארופת התרשה, מסכרו שופרו של המוסלמני הסרבי, לא יום הנה הקאמיים של מדינות שוותחכונות. כל יחיה סקום רת לאומית המדינות הליכנת למיבם הלישון הנאצי, העתון מכור שכבר נמלו רבות רבות של חיל יום רומני, כי גם 350,000 שבויים-מלחמה סה הם בניושיבה כויר הנרמנים אם המשובלים הסרבים לא יכירו כעוד מועד בעבודות אלו, לשוא יחיו המפעולותההה של "ממשלת העתיד", האוסף הירבים והישאל להחליט הכל מררס, ליצור יש טאק מסה.

אין כפי שהמספרה זו יש משום חיובם להיכנס תנועת המרד של הסרביים הם עשויים לאה את לא יאכרו ככרם והחיות חלל תובת המסיפקת היות חובים עצים ושאכבו מים לעם הארונים הישרים.

ואננם נמשכים הרבות כמריבות לא רשונת, עתיו נרמיותה כמריבות כפר קת נאצי מוקטים, שכולל הנוכח התי קים לישון מוקטני באורגאניזציה, עית השוכה על דת באות, כהה עשיות קליה מררים המפעולות בארצישראל, הארונים מררים כשכר, שארצישראלי קים נכרו משק נרמיות אויבוצ אהר לשור נכרו כמריבותה, כי חסון ביוות כשלת הרפצית כשכרם עם

מוסקות, 16 (7) הודעה חנוכה אומרת: ביום 16 בדצמבר נחטפו עכאונתו באויב בכל החיותות ככמה ערות של החיות המעריבות והרמיות-מעריבות הננושו עכאונתו עם האויב כמריבות אמריים החיפוי להתקדם, עכאונתו ככשו את קלו, יאכאניה פריאנא (הרופית ליסרה), דאדילובו וכמוודיעק (הרופית-הרופית ליסרה).

ההתחדדות הכללית של העמים הערבים בארץ ישראל

על „החלוץ“ ושארית הצבור היהודי בגרמניה בשנת 1941

בני נתינה אידיש-רשמית שחזרה לארץ במאי 1941

...לאחר שעברתי מראשית המלחמה בתי...
מחר ומתוך חסדי שנים פולקו ובני...
מיהו שחזרתי בחודש נובמבר 1940 והבד...
מיהו לרשות הקהילה הישראלית בברסלוב...
ומשם נשלחו לברוקלין עמיתו ראשית כל...
למילת המעצמה כמאגיסטראט ואולי...
למסדר האידיש-רשמי בנייניקע-רשמית לפי...
הרשות הברוקלין. החלוץ - העברתי...
לקיבוץ המעצמה והמבני העזרי בניסן...
באחד מלפני החלוץ

שעם יום נעברו כחודש מסעי החלוץ...
החברים על מרכז הקהילה היהודית בגרי...
מניה ליידיש שנים יש עם בית כפרי...
ברוקלין אחרים בנינו נעשו וצדדים עם 50...
החברים שעמם המרכז בברוקלין נמצאים במי...
קום סגור ומנוחה הספק יהודי-מדינית...
האנשים האלה פקדנים את משרדותיהם...
שית סקופה הרייכסאראייין (פרנסה וצדו...
הקהילות בברוקלין) המעלות גם סכום של 45...
מיליון ליהודי לכל הרוץ הנבחר בהכנסות...
יהי צרכי הקיום מתמלאים עיי תוצרת...
הספק בזמן שבאחי לרמניה היו עם הרבה...
שקופים מסוג זה. בשית נמצאו אז בהכנסות...
בגרמניה עד 5000 חלוץ היהודי. מספר...
החולה על כל מה שהיה בהכנסה בגרמניה...
עד עתה. המסכים העיקריים: הפרנסה...
איינפודרן, יום סובבובן, פרברבורן, ויסקל...
מגריב, שטטספורדף ואחרים. יוםם 2-3 ש"ח...
ההשכרה של בתיה ו של אגודת ישראל...
החלוצים הפקדנים הכשרה מספקים אלה...
מתחלקים לפני סוכנים, נוצר - בגול עד...
16 שנה - הובילים

שהאמצע שנת 1941 לא התנהגו המעשי...
לה הנהיגות לקח שיתארגנו סקופות הכשי...
רחב בפניו אנשים יהודיים להגן לארצות...
שמעבר להם. לאו דווקא לארץ ישראל...
מקובלת. ימים בגרמניה התארגנו גם...
קבוצים של אצטיונים עיי הקיבוצים של...
החלוץ. מוכן כי למחנה החלוצים מטי...
רות אחרות וזלת הכשרה גומנית נרדא.

מסגרת הוצר אשכנזיות החנינה
באמצע שנת 1941 הוחלט המצב מאחר...
השליטנות היהודי לרייכסאראייין. כי אין...
החסיני לשלם עוד את 45 המאויקים המסי...
כה הדינית החלוצים בהכשרה. התשלום...
עומצם החילה החוץ כי כוול לגמרי עמדה...
זאת לקחה הממשלה כנראה לאחר שהוצר...
לה כי אין עוד אשכנזיות של היתר...
בנקודות ההכשרה החלוצה מצב קשה ביה...
חר. ומת גם עתה על החלוצים לשלם מתוך...
פרי אגודתם הול את המעבורה של המדי...
יור ומנחל השקט אשר נמצאו עם טעמם...
רייכסאראייין.

ניצח ניזונים יהודי בגרמניה
מחייבת המנוחה קשה במצב על החלוצים...
בגרימניה. הם פקדנים סחוק מאחוריהם...
כי ישנם מיצרכים שאינם ניתנים ליהודים

החור 1935...
בנינו ביינו...
כל יחדיו 14 ועד 60 חויב בכנסת...
עובדים חרוב בעי ההרסות או מלחמות...
עבודת הרוץ של מאה. במרתה ישיבה...
במשפחה וימים או חולים - נוצר...
קום לרעות "האריזא", העשרת עוד...
בגרמניה אם כי עמדים להשתתף על עבדי...
עם מוצנעם סחור. במחנות עבדות, וכן...
בנינו החרות עמדים הסחוקים הטובים האחר...
הם אצילים עמדים והמכנסים לחוד. לא...
בחיאת עם העמדים הנרמנים או אפילו...
עם החסורים מלל עיר ישנו. אידיש-רשמית...
ועם חסורים עמדים לשם קבלת עבודת...
הכשרה המשתלם לעמלים היהודים הוא כשי...
ההשתלם לעמלים

אם כי נרמנו חוד אימה אידיש-רשמית
קשה לומר להם ברובו על החרירתו של...
איש הרוחב בנישתי. שהיו היהודים אשר...
רום כנצט עם האריות, ואין שיתוף בין...
יהודי לגויי רמי שבאשכנזיות, אולם, ישנו...
השפעת העדרה על כך, שלא כל גרמני...
חוצר רוח של משיטיות, אני רודפת דוג...
שאת בודדת לז יסר להמים ואחרת אל...
הודים מצד אחרים כן. למשל, לפני נביעות...
לארץ, בתחנת הנמנה, נעשו אלו איש אצילי...
יהודי ותב ליהו תחפצין (אסור ליהודים...
למנת סורות לגרמנים), בעד מעשה כזה...
עליו האיש לרמי עמם חסור, גם עבדתי...
החורו יור קרוע שיקבלו חום מן השוט...
רום השחורים עליו, מתוך קשה המצב...
במחנות העבדות יהיו ונרמנה במחנה כזה...
מיומנכרדו. האנשים מטרנסנים סחובלת...
ישויות ושיעתי על סירות-שקא. העבדות...
מורסת השכר עם וככל זאת לא נפל...
רווחם של החלצים עם. יש אשימה עוד...
לחיות ביהו, ושל כננוואת ולהכות ליום...
הנאול.

העבודה ממשקי אכרים גרמנים
אחרי הודעת הממשלה על הסקת התק...
ציר להכשרה, המתייקה מופצת, החלוץ...
רוץ והחלום. כי על החברים לצאת לעבודות...
וחן על מנת להרויח את מחיתם, כי מן...
העבודה במשק בלבד אין עם אשכנזיות...
החתיקים. יאננו אז לעבוד אצל אכרי המכיר...
בה ולמחנות עבדה, התשלום לעומ מאר...
לעבודה קשה למדי, אולם, יש יתרון מאד...
לעבודה אצל האכרים - האוכל מסביב...
יותר מאשר במחנות העבדות. ישנם סודים...
שיתורים לגבי יהודים; ואוכל אינו ניתן...
בבית האכרי, אלא בחוץ או ברפת או בחדר...
החזירים שבתצר, השכר בכסף הוא 18 ש"ח...
גי לשעה לעצור. 12 - לעבודת האכרים...
שי שחם מפקדקים על עשן מכויסים את...
הפועל הביתה, אלא שהם יראים לעשות...
זאת, ולמרות עיי כך את פי השלטנות...
אשר גם להכנס כשיוול עם היהודים...
מן ההכנסות השוטפות האלו היה עלינו...
לשלם גם משכורת למדידך ולמנהלי המלשק...
המנצאים עם טעמם הרייכסאראייין, דרשי...
נו לשלם את המסרות האלו, כי לא היה...
עוד צורך באנשים הללו ולא היה יכולת...
לכלכלה, לא בגל מלום היהת אשכנזיות...
לאחר את העבודה במשק עם עמיתיהם, חרין...
עד נובמבר 1941 חוסלו משקים רבים מאד...
יכולת לקייםם, רוב החלוצים חזרו לעמלים...
אשריד במלחמיים לעלת עמיתיהם...
בסוף 1941 נאגרו בקבוצי ההכשרה לא...
אז טעם מסוי

כשי בגרמניה
בעת קשה השודו בגני החלוץ עם...
החללה הגרושית של יהודי גרמניה. חנוך...
ישבו של 20000 יהודים בגרמניה (נארוך...
באמצע שנת 40 הק 150,000, והנה נחתי...
צית השנה של 1941 נרשט משם 20,000...
יהודים נספים, מתוך שתישוב היהודי עם...
מחנה סתה אז 150,000 נפש הרייכסאראייין...
הגרמנים של גרושים ישלחו כשיקר...
לרייכסאראייין ויה וחר כך גם לייטנכ...
לייטנכ, קרית-הרעה הנמצא באוסן פתי...
אכרי והשכר יהיה מקבל "קיינדינג" -...
השכר העליון שוב את דירתו, הוא אינו...
כקאל העמל, דירת אחרת, עליו לקחת...
קום כהמציא את מיד לאחד משטחי...
המדינה היהודי ל כל מנדטורים המשתלת...
מסדה עד מרי אימה תוקפת את הנאצי...
רום כי ביהו עם שחורים קרוב לבוא...
אסור למעמיתיהם קחת עמדם דרמנים חדים...
אז טעם מסוי כי היו מקרים של התי

אבדנות בין המטרופים ניתן רשיון לשי...
ליום לקחת עמדם את יהודים, אם ישנם...
סולה.

היוזם מניח לאבדויות
מקרים דרמנים מצו הערבים אל המים...
המנצאים בקבוצי ההכשרה או במחנות...
עבודה וביקשו ליהוות, ויש שיצטיימו עד...
בו הכל נעשה עם החרות לקראת הענינים...
והסכל, לשם דיון בענין זה נתכנסה הוועדת...
החלוץ, והחלט - על החלוצים ליקח את...
המכנסת המנועה ליציאתם עם החרות, ברוב...
המקרים החלום לתת את המכנסת המנועה -...
החבר מקבל עזרה האשורת את זמן החסי...
סרת יצטיינים עתו כמנדט לעילת, כרמס...
החבר, החלוץ צויב בדרך זאת את המכנסת...
ויצאו עם החרות לארצות הכיבוש, מן...
האנשים הארשונים שטרנסו נתקבלו ויצו...
באוסן בלתי-אמצעי, סופו, כי בנינו לרוץ...
לא היה כל אפשרות לשכן את האצילים...
לרגל המשיטות והמכנס האיוום השודר בניסו...
נחשימה אפילו הקמנת של חושבי בניסו...
שיאלו להחזקת העבר ודרשו: לחם או חותו...
עוד יותר קשה המצב בנסתים, אנשים חמים...
עם ברחים לרגל העדר כל כתי דירה בתנאי...
החורף, כאשר נודע גורלם הפל של המנו...
רשים הארשונים פנתה הרייכסאראייין...
לשלוטות ואלה הספימן לשלוח לחבא בשורה...
לארציה את החציונים כדי שיקימו את...
התירויות וימנו צדפי דירה לנשים, לוקנים...
ולילדים שיבואו אחרתם, הרייכסאראייין...
נגנ" פנתה אל החלוץ, שיתן אל האנשי...
ובקשר לוח החקיקים דיון נוקם מפועות...
החלוץ, חלק מן החברים דרש להיעזרת...
לביעות השלטנות ולשלוח את מיטב חבי...
ריחם למקומות הגירוש על החלק על מכלום...
של המטרופים האחרים, חלק מני התגבר...
מתוך נישוק שאין להקריב את החברים...
הנשלחים אולי למות בטוח, ומיחוד לאחר...
ששיטטו שמורות שגוררת הגירושים מתמון...
תחבבלו בקרוב.

מתנה ליום הוקדתו של ה"פירארי"
ביתים החברר שישנם חלוקי דעות בענין...
הגירושים בין השלטנות הנאציים לבין עצ...
מם: הפוליטיקה של הוצאת יהודים מן...
המדינה אינה פוליטיקה שנתקבלה על כל...
החונים השליטים. נאגאלס מעונין להוציא...
את כל היהודים בגרמניה, אומרים, כי התב...
נית היא לסרר את טארץ מיהודים עד יום...
חולדתו הקרוב של ה"פירארי" (אפריל 1942).
מצד שני, הפינאנסיין של להכללה טעונין...
בניצול היהודים כקוצונים בבתי החרושת, כי...
הפועלים היהודים מוציאים יותר חרצת מן...
השבויים ואשר לסמוך עליהם יותר מאשר...
על פועלים אחרים, לרגל יכוח פנימי זה...
נעמכנו בזמן האחרון הגירושים ובמצב זה...
ראו רוב חברי פולצת, החלוץ, כי אין...
החברים צריכים להודות לצאת למקומות...
הגירוש לשם הבנת סוקומות לברמנים חרדי...
שום, מענין שבוודעה זו הבינו החברים...
גם, כנראה אחרת: היות ויתכן כי הנאציים...
יכבשו גם את ארץ ישראל וישפדו את...
הירשוב היהודי עם, הרי מן המפרה לעסדר

על סיוות אסיר יבוא לאור החקיקה, אלא...
הריסוקרה והפקודו זה יותר השוכ בכפוי...
החלוץ, מאשר לקחת מתיקויות של פוסק...
במתיקויות מן ניהונו גם, המשתלה אם כי...
ליבשו בבתי החרות המיזרים נעם גרמני...
בדף הדימוי-רשמיים חלי צעירים המתיקויות...
עדרו לא ללכת לעבודות כאלה, אך חסר...
כי להם, שהתנהגות כזאת תגרוי אחרת...
החלת המטרופים כלי מן דין ודברים השעת...
הסוכה היתה ליחלוצים גם בקשר עם גורמי...
הסלא המנום, אשר הוכרז עליה בטרנסום...
רק באמצע 1941, פולין - עוד לפני שני...
היום, כל הרוץ היהודים מלי 6 ומעלה...
חיים יצאת סלא חרוב על בניו, בעד...
ספאל של החור, הסלא הוא כנודול אכרתי...
צוירנו עזרה מנוודו רשאו המלה, ויהי...
הקפידה ליטאת את הסלא המנום השפוי...
קשה על היהודים היה נחשול של האבא...
בזוית בקשר עם סודים קשה מן, ראו בתי...
עלבון והשתלה יאנן דוממתי חבירי, החלוץ...
במכנסו לשם ההתייעלות מתיקויות מן החלוצים...
היתה אחרת: נשא את הסלא בננוואת 6 ומעלה...
נבדישו בני-גשמש דומנו ליטודים מרמים...
מסלא את אבדו כל כבודו האנושי.

ניצח מנצאים בגרמניה את המצב
בארץ
עבדתי בקבוצי ההכשרה של החלוץ...
בגרמניה כשעם במשך שנה שיתיה חרדי...
בתי הוא שיתיה החלוצי חום בדרך כלל...
סוב, סובל הרבה ומוכן למסור, יש ענין...
וערבות לכל המעשה המדינה הארצי, היתה...
שמחה רבה למרות הדיכויים על ארץ ישראל...
המתקבלת מאגודת, יש להתמודד במשלות...
חומר כזה, כי אצטיונים השפועות ממשפחה...
של הארץ מתארות המחנות היהודיות על...
חורבן חיסה, המצבית מל אכרי, על ריבם...
כללי עם השכנה, לפי החלוצים מן פניית...
מתקים עתה על הפוזיטיוניזם כובו.

אם אשכנזי יהודיים
לפני שאננו ארצה נתבנו מדריכו חרדי...
בזעים - השתתפו רק 11 ארצי, כי קשה...
היתה הנסיעה לברוקלין ממשפחות היהודים...
יותר, ספאל איסור הנסיעה מברכות ליהודים...
למשלו נאמי שיתיה אכרי, כי אין רחמים...
אחרת, כחחרות ארצה, אלא כשלימות שיה...
צוות אל הארץ בגרמניה, ומעשה המסרת...
להתראות בארץ, שדנו את המשתלה בלתי...
מסרו לי את דגל, מכבי הצעירי על מנת...
שאמסור אותו לחברי הנהגתם בארץ, עתה...
מסרשטת ששטנו נרמנים ומחוצונים כשדיו...
גו שלובות ונעכענו, אק אשכנזי ירדעלים...
- השבת ישיבה...
מסיוות רבני חיימי רועה חרדי: מלתי...
הרבה מאד במשך שנים ויבט עד שוכויה...
לחורר היתה, אלא שאינו מעשורת על...
כי, למרות מה רב העדר על טעם עירור...
ונאות לזוב אנשים נרמנים ומחוצונים בני...
לה מה ערד בציודים על אלה שיש להם...
קשה לנאולת ורוחם עוד לא נעפרה.

472
42

אל תגזימי - כך הגיבו בארץ על הידיעות הראשונות מחו"ל

ברלין. היתה שנת 1940. במשך חצי שנה לא סמוך לברלין עדיין התקיימו הכשרות של תנועות נוער יהודי וציוניות. ברכה נעשתה למנהלת אחת מהכשרות, של תנועת "מכבי" ו"צעיר", בה שהו נערים יהודיים בן 14 ומעלה.

"כחניכה בית הספר החקלאי בנהלל קיבלתי את הניהול וההדרכה בגן ובשדה", מספרת ברכה. "היו שם גן עצום שעבדנו בו בקיץ ומכרנו את הפירות לתושבי הסביבה" אחרי שעות העבודה נערכה פעילות תרבותית ציונית, כששתי האחיות מספרות לצעירים על הארץ, ולכן נועדה ההכשרה, שנה אחרי-כך התחילו הגרמנים לפרק את ההכשרה, ולשלוח את היושבים בה למחנות עבודה שונים. שתי האחיות לא נעתרו לבקשת בעלת האחוזה להמשיך לנהל את המשק עם פועלים גרמניים, ויצאו עם הנערים למחנה. גם שם, בתנאים קשים הרבה יותר לא חדלו מפעילות תרבותית, למרות ה"עבודה בסדנאות והרעב ששרר, המשיכו בעריכת "עונג-שבת", ש"חות קבוצתיות ופעילות חברתית. אלא שגם כאן לא האריכו צעירי

בנות לעבודת-כפיה. באחרים התעללו תוך תלישת זקנים. החוקים נגד היהודים רדפו אחד את השני, וכל אחד מהם קשה מקודמו. "אני כבר הייתי בארץ-ישראל", אומרת ברכה, "ובמהירות התפתחה אצלי גאווה על היותי יהודיה, ולא שיערתי שאני פעם אשוב לחוש את הגלות. גם לא העליתי בדעתי שאני עתידה להינצל ממנה".

אלא שעד שזכתה לשוב לקבוצת גבע נכונה לה נדודים רבים ברחבי אירופה. כשנתקבלה ההוראה להתרכז בגיטו, החליטה ברכה לעזוב את העיר. היא נפרדה מהוריה, ויצאה לצי'נסטוחוב, עיר-מחוז בה התרכזו פליטים רבים. הקהילה היהודית במקום טיפלה בהם, דאגה ל"מגוריהם וסיפקה להם מזון. אחותה, חנה בן-יוסף, חזרה לעיר ההורים ונאסרה כאורחית זרה. ברכה, מח"ש ששתאסר עם בתה, לא הודיעה על נתינתה הזרה - עד שאנשי גיסטפו ביקרו בביתה, ערכו חיפוש מדוקדק ואף היכוה לעיני הבת היבוכה.

היא הודיעה על אורחותה הזרה וניצטוותה להתייצב מדי יום בגיטו

חייקה בריחיים, חברת דגניה ב' שיצאה במחצית 1939 לבקר את הוריה בפולין. לא העלתה כלל בדעתה כי הביקור המתוכנן לשלושה חודשי-שם ימשך שלוש שנים.

הביקור תוכנן כביקור שיגרתו אצל הוריה, בכנדין, אולם באחד ב' ספטמבר הסתבר כי פני הדברים שונים: נהם מטוסי הלופטוופה פתח שורה של עניינים שהיו שונים לחלוטין מן המצופה. "שמענו אוי" רוגים, וכולם אמרו כי גרמניה חצתה את הגבול". נזכרה השבוע חייקה בריחיים. "למחרת ראינו את ה"עיר כולה נוסעת. כולם ברחו. אבל לא הרחיקו, כי הגרמנים הקיפו את העיר מכל הצדדים והחלה הפצצה. כעבור כמה ימים חזרנו לדירה שלנו, הגרמנים תפסו כארבעים יהודים מ"בוגרים והרגו אותם".

הימים הבאים היו ימים של עוצר, של יריות, של שריפת בתי-כנסת ומגבלות שהוטלו על תושביה היהודים של כנדין. חייקה, ככל היהודים היתה חייבת לענוד מס לבן על שרובה, עוד לפני הטלאי הצהוב, כיוון שהיה צורך בהעודת-עבודה כדי להשאר בעיר, הציעו לי להיות גננת, מספרת חייקה, "ובתוך כל הצרות היה לי סיפוק בעבודה עם הילדים. סיפרתי להם הרבה על ארץ-ישראל. אחרי-כך, כשהתחיל הגירוש, היו הילדים הללו הראשונים שנלק"חו".

החיים בעיר נמשכו כך עד שנת 1942 כשכל יהודי העיר הוצאו ל"מגרש ריק, ולאחר יום חצי של סבל הוחל בתלוקת התושבים לשתי קבוצות: אלה שיגורשו, ואלה שתינתן להם ארצה לחיות. חודש לאחר מכן הודיעו הגרמנים שעל אורחי החוץ להרשם, לקראת שובם לארצותיהם.

לא ידעתי אם זה טריק של הגרמנים, מספרת חייקה, "והתייעצתי עם אנשי הקהילה. הם אמרו לי ל"גשת להרשם, יחד עם שליח שלהם. הלכתי להירשם, ויחד אתי היו עוד שתי חברות מן הארץ". היא נרשמה ולאחר זמן קצר יצאה מפולין לוונייה. בווינה יצרה קשר עם קונסול שווייץ. הקונסול אירגן את יציאתה של יש"ראלית נוספת שדרכונה אבד. אנשים באו לכרך אותה כשבליבם מפעמת התקווה שאם נתנו לה לצאת, יתכן שעתיים אינו גרוע כלי-כך ויש עדיין מקום לתקווה. "תסע", אמרה לה אמה, "ולפחות תשאירי זכר למשפ"חתנו".

פגישה בראדום

האחיות חנה בן-יוסף וברכה ברוש, צאו בקיץ 1939 לבקר את הוריהן בפולין המערבית, סמוך לשלויה הי"רמנית. שתיהן השאירו בארץ את עליהן. ברכה נטלה עמה את בתה ידה. בת השנתיים.

"היינו בגרודנו, אצל קרובי בע"מ, מספרת ברכה, "כששמענו ב"יו על חתימת הסכם ריבנטרופ-לויטוב. שבתי במהירות לידוינב, לקחת את אחותי ולחזור לארץ-ישראל, אבל אחר-כך באותו לילה צה מלחמת העולם". העיר נפלה ביום יום הצבא הגרמני. לאחר מטוסי חיל-האוויר הגרמני פגעו ביריות הפליטים הנמלטים מן ה"ים".

ימים הראשונים היו ימי האס.אס.: יום הוצאו להורג, נחטפו ברחו

800 ניצולים

"למרות העיכובים, הוצאו ב"1942 רבבות סרטיפיקטים, המח"זיקים בהם היו רשאים לבוא ל"ארץ. מקושטא לבדה הועברו 50 אלף אישורים, ומז'נבה עוד כ"שלושים אלף. בעיה נוספת ש"התעוררה במהלך החליפין היתה העובדה שהגרמנים דרשו חליפין של נפש-תחת-נפש, ומול המס"פר העצום של מבקשים לצאת, היו גרמנים בודדים שרצו לחזור לגרמניה מארץ-ישראל או מדרום אפריקה.

"בסופו של דבר הגיעה קבוצה ראשונה של ארצישראלים ל"קושטא בנובמבר 1942 מפולין, גרמניה, הולנד ובלגיה, והם ש"הביאו את העדויות הראשונות על הרדיפות. מאוחר יותר הגיעו עוד שלוש קבוצות, בסך הכל היו 800 ניצולים".

מר חיים ברלס, איש הסוכנות היהודית, שימש בראשית מלחמת העולם השנייה כבא"כוח הסוכנות בז'נבה, ומיולי 1940 כבא"כוח הסוכנות בקושטא, בתוקף תפקידו דו טיפל בהחזרת תושבים ארצי-ישראלים מאירופה.

"הפעולה לחילוף הארצי-ישראליים החלה ב"1940", סיפר ברלס, "אך ממשלת א"י התנגדה לכך בטענה שאי-אפשר יהיה ל"זהות את השבים, והגרמנים ינצלו דבר זו להחזרת מרגלים. סיכס שבעלי המשפחות בארץ יצרפו תמונות לבקשות. באוקטובר 1942 הודיעה מוזכרות הנציב-העליון כי הפעולה נעשית במסגרת הסכם חליפין בין מעצמות הנמצאות ב"מצב מלחמה, והתכנית תיכלול רק אזרחי א"י או בריטניה. למרות זאת, נכללו גם תושבי א"י שלא זכו באזרחות.

ההכשרה ימים רבים. חלקם קיבל פקודות גירוש לפולין, ובני-הנוער התלבטו אם להצטרף להוריהם או להשאר עם הקבוצה.

בסוף נובמבר הגיעה למשרד יד"ע כי על שתי האחיות לשוב לארץ-ישראל. הפרידה מצעירי ההכשרה היתה נרגשת ודגל התנועה הוצא ו"נקרע לחלקים שונים, כאשר כל אחד מן החברים נוטל חלק אחד.

בבואו לארץ סיפרו האחיות על המתרחש באירופה. אף חייקה ב"חיים לא שתקה. אולם התגובה הכ"ללית הדהימה אותה. לא הידיעות על הגירושים התמוניים ואף לא העדר יות שתיארה על השמדה שיטתית באושוויץ - כל אלה לא שינו את התגובה הכללית של חוסר אמונה. "חברה, אל תגזימי", אמרו לה ב"קיבוצים בהם סיפרה על מה שראו עיניה.

מתוך התוכנית "ארצישראל" לייש שמלטי לאירופה בתחילת השואה" שימורה אתמול בגלי צה"ל.

טאפו. בספטמבר 1940 הופיעו בביתה שוטרים גרמניים על מנת לעצרה. ברכה ובתה הועלו לרכבת שהובילה אותם לראדום. כאן פגשה במפתיע באחותה. חנה בן-יוסף, ששהתה עד לאותה תקופה במספר בתי-כלא, שמעה על בוא אחותה מפיו של אחד הסוהרים. "הוא היה בועט בי רק כ"שהיו רואים", נזכרה חנה, "ובאותו יום הוא בעט בי ולחש - אחותך כאן".

מראדום הועברו האחיות לגרמנית, שם שוכנו בבית-ספר שהפך למחנה מעצר לאזרחים זרים. שתי האחיות נחשבו לבריטיות וזכו לסיועו של אחד השוטרים, שהיה מברית ומח"ביא מזון עבור הילדה. אחרי-כך הס"תבר לשתיים כי לאותו גרמני אחות בשרונה. שבועות אחדים לאחר-מכן הועברו האחיות לליבנאו, במנזר בו שוכנו, בין השאר, ילדים מופרעים שהובלו לאחר זמן למה שהיה קרוי בפי הגרמנים, "המתח חסד".

באופן מפתיע שוחררו האחיות ו"עמן ארצי-ישראלית נוספת, ונשלחו ל"

עליך לא לתת מנוחה לאויב ברוב!

האויב לאורך כביש אל איציליה, לאויב נגדו אבידות רבות נפשו, וכלי רכב רבים שלו נזרקו. טעולות אלה לא חזרו 5 מאורעות.

הוראות גרמניות

כבישו של אחד השבויים הנפגעים בלוב נמצא טיפס של סקודה שנה, מלפני הצי שנה, החייל שימש אז כחייל המצב באיטליה, וזו הודעתו "מחר אהר"צ יבקר הקונסול הספרדי די בסעון הסוללה שלנו, יהיה עם הספר קד. ההדגים ומבואות הכות יהיו נקיים. את הקונסול יש לפגוע, סינוד קונסול"ג. בכל הרך יש לתלות המונה של "פאודו" (תמנהי) פראנקו". את התמונות אפשר לזרז סתוך עתונים. תמונותיו של הדוצ'ג' יולקו ליום מחר לשמח פחות בולט".

אסון רב ביותר, הצלחה למחנה ה' ולכל אשר בו.

התקפות על דארנה ובאנאו

פאח'יה, 16 (ר). הודעה של חיל-האוויר הבריטי אומרת: מפעילותו התי-קיפו אור ליום ב' מטרתו בדארנה ואזורונים של האויב שחגו עם על הקרקע, בשרר התעופה פרצו דליקות גדולות, והפעלות שפגעו בקסרקטין נר-מו להתפוצצות אדירות. גם במסומות אחרים חיו התפוצצויות ודליקות. הודת קפו מספנות ואניות במל באנאו. ביום 14 בדצמבר ביצעו אווירוני הקרב שלנו טיסות תופפנות מוצלחות. באזור תמימי הפילו שני אווירונים של האויב ועוד שנים ליד נאואלה. אחד הופל מעל למסבוקס. אווירוני הקרב שלנו תקי פו באש מטונות-ידיה מכוונות-משא של

פאח'יה, 16 (ר). נגראל סר-קלוד אוקינרקה, המעביא הראשי הבריטי כי במזרח התיכון, שלה אגרת לנגראל מאויר רוצ', המספר החדש של המחנה ה' התלחם בלוב ובאניות נאמרו האויב עדיין לא הושמד, ואין לתת לו מנוחה. אני מניה לך את התפקיד הזה סתוך

איה פוליאנה" שלם של גרמנים

במערכה על קרין היו אבידות הנר-נים 18 אהר איש' היננים ופצועים. אומרת לשכת המודיעין הממשלית. גרמנים אבדו 2000 מכוניות משא, 122 טאנקים ו-120 מנומות.

לה בחיית המו- גרמנים, למע- יננו, נפגעו או

נשים ארצישראליות

חוזרות מגרמניה

מנייט ממושר, נשים גרמניות, שחזר עצורות בידו הכריזים.

בתחבית הניעה ברחבה לראש-ה-א"ל קבוצת נשים ארצישראליות, שחזר מגרמניה ביום פרץ המלחמה ונעצרו

עינויי היהודים במחנות בפולין

רק מעטים יוצאים מדרגת-החלוקת השלישית.

יהודים כמועצה הפולנית

נידויות, 15 (סט"א-אלהוט), ד"ר סטאנצ'וק, המיניסטר הפולני לעבודה ועניינים סוציאליים, השוחח באמריקה, הכסית הודעה לעתונות כאן שליהודים יהיו שני נענים כמועצה הלאומית הפולנית החדשה. אחד מהם יהיה ללא ספק ד"ר י. שארצבארג.

לונדון, 16 (סט"א, אלהוט). מס"ר פר מחנות עבודת-הכפייה ליהודים בכ"י ביכת לוכלין מגיע ל-34, מספר היהודי דים בעבודות אלה הגדל והגיע ל-10 אלפים, בכלם אלפים עושים בני 16. אלפים פולנים עוסקים במחנות אלה כמפעלים ומסחרים. מחנה ההסגר הנורא ביותר הוא באושוויץ-צ'לם, שם חולקו יהודים מכללות, המתחלקות לשלוש "דרגות".

קיננו השקט לא ופגע

א: 6 אניות מלחמה, 2729
ס-3 צוללות ו-41 אווירונים

מיון ומדונקרקט, עלינו להרסין את ראשינו בפני המענים והמלחים, שלמד זהו הותרון המספרו של האויב, קיטו הם יתרון פוחנו המספרו על פני האויב בימים פילוסף היה אחד הסוגות הגדולות בעי. היה לנו אימון כי, והאימון לא נבום גם לרגל אשר פרה עתה.

אמצאות במלחמה

600 אמצאות הנישו מדי שבוע למיניסטר-הדוחצבא באוסטרליה ע"י אני שהם המציעים אמצעים שונים להגבת כוחה של הארץ נגד האויב מיניסטר העבא מודד מספר, כי לפי שעה נתקבר לו רק 10 אמצאות.

כי הרשטנו גם "הניסיון" אינם לה כבי במתקפה זאת היו של ארצות אן. ד"ר פירס מיניסטר הצי מר כאן על מער במינאפולר. ה על הצי לסכן ו גם כשבויות אקים בלי תגות אנשינו מברחים.

כנופית מחבלים בדרום אפריקה

היה מיון חיסם וכמה פעמים ניצל בקושי מידו המשררת. לפני זמן מה נורה אחד מעוזרי הפרופוס של ליבי האנט (אחיו של אחד משני המתנקדי שים שנחרטו אתמול) עלידי המשררת בהתנגדו למאסר. המשררת מסיימת ציוד נגד ליבראנט. התפוצצויות ברח נאמיט, שולשן חיו סכאנות נגד בתי מסגר יהודים, המייצע את מיניסטר הפנים מר לורנסם לתחזיר את כנופית החבלנים, כי המסמלת נמרה אושר לקום אמצעים המורים ביותר נגדם, ואפשר שתחזיר לכוח חרין לחטול ששפט בית על מעשי חבלה בחסדי נפת.

יהואניסבורג, 15 (ר). מבורים, כי התפוצצויות בדניאמיט שאידעי כנסו האחרון בטראנסוואל הן מעשי חברי נה, שבאעזו עליודי כנופיה קטנת, אך מאורגנת יפה, שלא הצליחה בניסיונות לפוצל את מסלית-הכרזול ויהאנוסבורג. לוראנצו מרקלמן, המעלה שחרגה את שני המתנקשים ירמה לוק מוצט מאר יהודים נלחמם שרות הרבבת בחוקונות המשררת מפרה, כי שני האנשים ינחרו כי היו מעוזרי הפרופוס של הוברט ליבראנט, מי שיהיה אלוה הכובס של הרובאפריקה ושנגנם לארץ באופן מסתורי לפני הרשים אחרים. ליבראנט

הודמת ופחד גאים באמריקה

לתיקון אניות, והיא שמה באוקינרקה, שיש להם התנות-צוללות שאניות לאיר יך חובי אמריקה, יעודו לעור. ואמנם הצוללות הגרמניות היו סתרי הרבות לחובי אמריקה ומסביבות אנות, לכמה ספרים תפשו בשבי מל חים אמריקאיים, והיוו אוהם ימן סם כצוללת והורידו אותם מסירות הצלה, למאן יעודו למילחמה ויפסדו כי הרמד עם הרובים.

לאיבול שמוכרו חמו הראשון גרו על כשר, יש כנרד חות, לנחה משמחת לנחה הרבבת מן הוסיף חתי ישי לרואים, כשלו, למצט ה

דינו של אליהו קשאק שניסה לשדוד את הבאנה הערבי בירושלים

השמועות סררו אל בארצות יבניות, אשר כי עובי כמחנה אהר חסר המסמלת בניאוינת עליו גרמני שיהיה בעזרת מיניו על סמכיים ימים

ה י צ י א ה

בקיץ שנת 1939 נסעתי עם בני נירה, בה השנתיים ועם אחותי חנה, אז בקבוצת
גבע שעסקי לבקר את חורי בפולין. הספקנו לבלות בפולין עם המשפחה, ליחננו בחרי הקרטיים
ואחרי זה נסעתי עם בני להכיר את משפחה בעלי לגרודנו. בילינו יחד מספר ימים בלבד,
כאשר בבקר אחד הודיעו ברדיו על החיבת סכס ריבנסרוף - פולוטוב, בין רוסיה לגרמניה.

ידעתי שפירוש הדבר ש ל א מ א.
ארזתי מיד הפצי, נסדתי מקרובים וברכבה הראשונה חזרתי לעיר הולדתי,
ינדז'יוב - בפולין המערבית, בכדי לערוך עלי את אחותי ולברוח הביתה.

בינדז'יוב - פולין

לצערי, לצערי הרב-אחרנו באותו לילה ראשון של שהותי אצל חורי, מרצה
המלחמה.
הקדישה אותה פניקה איומה באמצע הלילה מלווח צעקות מהד וקריאות יסורים
המונית סמני זריחה הגרמנים. כל ית היה פרי עבודתם של הסוכנים הגרמנים, הגייס
המסיטי הגרמני הפעל בפולין. הענייה זו נשאה פני, ובאמצע הלילה התחילה בריחה המונית,
ברגל, בעגלות ובאוטומובילים, כלם רצו מזרחה. לפתח חיוט, ובימים שלאחר כן יכלו האוירונים
הגרמניים להפציץ את כל הטורים של הפליטים הסוכנים בדרכים.
לפתח עבר הצבא הפולני המובט והנטוב באי-סדר של בריחה, אחרי הפצצה קשה
מן האויר נכנס הצבא הגרמני.

ה ג ר ס נ י י ס ב א י ס

בתחילה לא ידענו וגם לא שערנו מה צפוי לנו מן הגרמנים, את הסטטון לקחו
בידיים אנשי ה-ס. ס. פעולתם הראשונה הייתה חובאה לחורג ביריה של מספר בחורים יהודיים
בכפר העיר בחואנה שיהודים הרבו חייל גרמני ברציחות חבאות כבר לא טרחו להביא סיבות
חיי היהודים נקטו המקר. הם התחילו להטוש בחוצות העיר יהודים לעבודת כפייה.
ליהודים חזקנים - הארוקים - הלשו בכוח את חזקנים והטיאות יוחר מאשר שכרו את הגוף -
שברו את הנפש. היחה זו כלחמה פסיכולוגיה - הספלה קשה ויצירה הרגשה של חוסר מוננים
ורכאון.

אחרי זה באו עונשים כספיים כבדים - קונטריובוציה. חוק רדף חוק, עונש
רדף עונש, גזירה ריפה גזירה, ואחה קשה בקרבתה. וכל גזירה, חוק או עונש פירסמו
המיד בטרב טבח או ערב חג. הדכאון היה עצום, הטשא כבד מנשוא. לא שרתי אז שצא
אי אי-פעם מביחננס זה.

אחותי עזבה את עיירתנו מיד עם מיטה הגרמנים ועברה לשפחה בצ'נסטוכוב.
אבא ברה לעיר מחוז לקרובים, ואני נשאיתי עם בני ועם אמי בגיה הגדול, בן קומזתיים.
והנה מאוחר בלילה - לים שטי - נקטו על חשתי, גלצלו והודיעו בעקבות שעלינו לעזוב
את הבית, ולעבור לטטה המיועד לגישו בקצה העירה. ברוב יאוש, מבולבלה לא ידעתי מה
לעשות, מה לקחה איתי בגדים קיצוניים, חורשיים, אובל, כסף או דברים של אמי, של
בתי, של אחיותי - נעמדתי - והתחלתי לבכות קל שרה. והנה נעמדה לפני אמי, אשה באה
בימים ושאלה בשקט: מה את בוכה, זה גודל עם ש ישראל, וחרי לא היית רוצה להיות יוצאת
מכלל ישראל קי

התביישה, נגבתי את עיני וכך עש ילקוט גב ופעם הבילוח עזבנו את ביחינו. לנו אמת לילה במרתף, במרבר העיר עם עשרה משפחות יהודיות נוספות.

בלילה החלפתי שאני בגטו אינני נשארת. בבקר הודיעתי לאמא שאני עוזבת ונוסעת לגטטוכוב. האמנתי שמקיר גדולה יהיה יותר על למצוא דרך גיחנום זה. הייתה זו תקוה שוא. בבקר נמרדתי מאמי, שראיתי אותה אז בפעם האחרונה. סחביה נסעתי לקילץ, קיד שבה התאכזן אפי. גם סמנו נמרדתי. אבא שהיה סימוס חזק מאד, כאשר נסרר מאחזו, הייתה זו פעם ראשונה בחיי שראיתי אותו בוכהטוא הרגיש שזו הפרידה האחרונה. זכור לי שכאשר נשאל אבא על ידי אחד הקרובים, מדוע בנוחיו, הכוונה אלי ולהחיותי, חנה, נראות כל כך רע, כאשר בביה יש מכל טוב - חורי היו אנשים אמידים - ענאו "הייתי מהביש אילו בנוחי היו נראות טוב בזמן כזה".

ש נ ט ו כ ו ב

לאגטטוכוב הגעתי בדצמבר 1939. לעיר החלו להגיע פליטים רבים מחלק המערבי של פולין במטרה ביהוד מלודז.

הקהילה עשתה כמיטב יכולתה להקל על טבל הפליטים. משלחה הייתה מקבלת כל מטלות שבא בדרכות, מחלקת אומת לדירות. הקימו מכתבים לנזקקים, עזרה סוציאלית. כמובאן נעשה הרבה בשביל עניים וכו'. לכל דירת נוספו מספר משפחות והיינו יחד בשותפות. לבזירות הרבות נוספה בזירה חדשה של נשיאת פלתי ועליו מבן דוד. לעת עתה את הדרכונים שלנו, ששלחנו לורשה לשם קבלת רשיון לנסיעה ארצה, האריפה הגסטפו בורשה וכך נשארו גם בלי דרכונים.

אחותי שהזרה לחורי, לבקרט, נאמרה באזרחיה זרה והוכנסה לבית סאר. אני מסתד שלא יכניסו גם את בתי אחי לבית סאר - לא נרשמתי באזרחיה זרה, כמי שדרש החוק הגרמני. עברו מספר חדשים וחנה רצה הגורל סיזם אחד - ושוב בשבת - התפרצו שני אנשי גסטפו לדירתנו ושרכו היפוס. אחרי שהכנו את הבית וכנראה לא מצאו את אשר הפסד החלו לחקור אותנו. אחרי שקבלתי, בנוכחות הילדה שבכחה מאד, טכות רצח, החלפתי לבלות שאני ארץ-ישראלית. היות שהייתי בלי דרכון, לא האמינו לי. הם ציוו עלי להתלוות אליהם לגטטפו. את הרגשתי בעת החליכה ברחוב אחרץ אנשי הגסטפו קשה להאר. עברתי בין סכנים ומכרים רבים בשדרה היפה של העיר. אף אחד מכל מכרי לא אמר ליין שלום. כלם התחילו להתרחק ממני, להתגמד ולהקלם ולהטפיל עיניים - כאילו הייתי מזורעת. היחה לי הרגשה שאני טובעת והאנשים מסביב מתרחקים ממחד שלא אסתוב אותם אחי לתחום. הם היו מסכנים לא פחות ממני.

הגענו לגטטפו. עם אקרה על השולחן התחילו שוב לחקור אותי. ואני בשלי: אני מ ל ש ת י נ ה. לבטוף שחירו אותי וצוו עלי להתיצב יום יום בגטטפו. אינני באה לתאר את הזעזוע של ביקורי היומיומיות בגטטפו את הצעקות של הפעונים שמעתי יום יום. לא אגזים אם אומר מה הרגשתי אז - שלקבל כדור כראש שהאקרה שהיה מונח על השולחן המיר, היה טחוק לעומת הסבל של האנשים שעונו. בגטטפו לא עיננו אותי. אני רק שמעתי כל יום מהאיש שם - מה ביכולתו לענות לי. סופו של איש בגטטפו זה היה סר, הוא היה גרמני פולני - פולקסדויטשה - שמו היה שבלסקי. הוא הומח ע"י המחירים הפולניה כבוגר. בעצם כל זה היה בשבילי טפש גט, כי כך הגרמנים גילו שהנני ארץ-ישראלית, וכך הצלחנו להשאיר בחיים ולהזורר כעבור מספר שנים ארצה. מה שבהחלטה היה נראה כאסון, הטרך עם חזמן לנט.

המזב בעיר הורע מיום ליום, גם שה החלו לדבר על גשו ליהודים. הפחד והדכאון יצרו
 כן הטוק ברזל שבו נהגו חלב. הדבר האופייני לכל יהודי היה הפחד. היה שחר גורא, ופחד
 הגדלה לקין כל יהודי - דבר שהסגיר הדבה יהודים לגרמנים. לילה אחד התעוררנו לקול
 צעקות ובחוק מהרוב. השמיעים היו אדומים נגשנו לחלונות והנה ביה הכנסת היפה של העיר
 שחול ביחנו עמד בלחנות ואנשי ה-ט. ט. צוחלים משמחה.
 בספטמבר 1940 הופיעה המשטרה הגרמנית בביחנו - לאסור אותי עם בחי. שוב לקחת
 את ילקוט חבב מזודה עם דברי הלפשה, נפרדתי מידירי וקרובי הבית ויצאנו - לאן ?
 הכניסונו לרכבת ואחרי נסיעה של שעות, שהיו נראות בעיני ארוכות מאוד, הורידו
 אותנו. כאשר קצין חבב הגרמני, שחכה לנו, ראה שאנש עם ילדה בח שלט, צוה להחזיר
 אותי לצנטטובוב. לא ה טכפתי. הוא בשלו - להחזיר, אחר כך נסה להסביר לי שאנו נסע
 למקום בו יהיה רע מאד לילדה וכו' וכו' ואני בשלי - לא אחזור.
 לא ידעתי בעצם לפה הינני רוצה לחזור, היחה זו רק החושה. לבסוף נצחתי ואז צוה עלי
 לקחת את הילדה עם הילקוט גב ועם המזודה וללכת מהר בקבב החיילים שלווינו. היחה
 זו דרך ארוכה מאד כנראה, כי כאשר אחר שעות הליכה הגענו ליעד והורדתי את בחי מהיד,
 לא יכולתי לישר את היד, כאילו היחה שאובנת. לאן הגענו ? - הכניסונו לאולם גדול
 בבית - מהר שבקיר ר ד ו ט. האולם היה פלא אפיריים והנה בין חקחל הרב את פי רואות
 עיניך את אחותי שהארץ, שלא ראייתה כ-8 חדשים, שאוחם בלחה בבחי מהר שונגים. כהחריגשות
 גדולה נפלנו אחת על צוואר רעוה והבטחנו אתה לשניה לא להסדר יותר בגרמניה. את
 הבטחתינו זו קיימנו.

ג ר ט נ י ה

קנסטנץ-אם-בודנזה

אחרי לילה בבית סחר טוב יצאנו לדרך בלוי שני קצינים גרמניים בעידיים
 והנה אחד מהם מראה עלינו ואומר לחברו "לו אני הייתי במקומם הייתי עושה ככה" -
 ומראה ביד כאלו חותך לעצמו את הצוואר.
 טוב לדרך ברכבת. עברנו את הגבול בין טולין לגרמניה ופה לקחו טפני את
 כל הכסף שהיה אחי, דברי ערך והכשיסיים ואת המזודה עם החפצים. נשארתי עם ילקוט גב
 בלבד. הדרך התפסכה ספסר ימים, עם שהיות לילה במקלטים בזמן החפצות של האנגלים.
 לבסוף הגענו לפחנה בעיר קונסטנץ שעל האגם בודנזה על גבול שוויצריה.
 היה זה מחנה עצורים לאזרחים צרפתיים ואנגליים, שהוקם בבנין גדול של
 ביה ספר לשעבר, עם חצר ענקית מבודדת היטב ועם שמירה תמידית של שופרים גרמניים.
 אנו כאזרחי פלסטין, נחשבו לאנגליות. שוכנו באולם של שפונה עשרה נשים.
 השתדלנו לטטר על נקיון, אבל הדבר שהציק לנו הוא הרעב. היינו מקבלים כבר אחת לחם
 יבש עם חומחה בן עשרה ימים - לשלושה איש ולארבעה ימים. היה צריך להיות פוטחה
 ברי לפרוס מרוסות כה דקות שגם ביום אחרון בלי פרוטה לחם. נוסף לכך היו טוחבים
 את הלחם והיה צורך לסגור אותו על פנקול בארון מחוב ואפל בפרוזדור ופעבור יום
 יומיים היינו אוכלים לחם ירוק עם עובש. למנה לחם זו היינו מקבלים בבקר כוס נוזל -
 החליף לחם, בלי סוכר כמובן, פרוק פים עם בצל מבוטל בצהריים וחליף קפה בשיב.
 יום אחד נבש שוטר שגירה היחה טחובכת ס סביבו כל מעט שהיה בא לשבור
 ובקש אשר לאחוחי בחושבו אותה לאם הילדה "גשי בערב לחלון האחרון שבפרוזדור
 פחחה לסרור החאטלה הספאי שמהו בשביל הילדה. בערב נגשה אחותי לחלון ושטס פחחה למעל
 הביתה בשמחה רבה לחם קטן לבן, אפוי בבית. שפחחנו היחה גדולה, אבל לפני שהחלחנו
 את הלחם עלה רעיון בליבי, שהשוטר חושב אותנו לאנגליות והוא בודאי יכעס מאד כשיודע
 לו שנתן ליהודיות.

אסרתי לאחותי להתזיר את הלחם למקומו למטר לשוטר שאנו יהודיות. אחותי התנגדה
 לכן אבל לא הועיל לה. בבקר נגשה לשוטר וספרה לו על יהדותנו .
 יהודיות ?ן שאל השוטר הנדפס אז מה אתן עושות כאן? אנו מפלסטיין, הסבירה אחותי.
 השוטר פרץ בשמחהו קחו את הלחם ותחננו ממנו, אני יודע שאהן רעבות. זה כאילו
 האכלתי את אחותי הרעבה. יש לי אחות בפלסטיין והיא בשדונה - אולי גבם לה מישהו
 מהיהודים נותן לחם.

סאז כל יום ראשון, הית מסתיר עבור בתי נירה עוגה ולחם כחמת לוילון -
 אשנו היחא אופת את זה בבית. כעבור כשכועיים נקלם השוטר - אולי תשנו על חמא
 נורא זה ?

פבננו השוטר קצה עם הזמן, כאשר הגרמנים הקפיבו לי, אחרי דרישות רבות,
 עשה סרן גרמניים לחודש, מהכסף שהחרימו אצלי בגבול. בעד כסף זה היינו קונות
 בצל יבש, שהיינו אוכלות אותו עם הלחם היבש ואת הכסף הנותר היינו שולחות בדאר
 עם רשיון פיוחך לחוריינו שבפולין.

ב ל י ב נ א ו - ו ו י ר ט נ ב ר ג

אחרי מספר חדשים מקודה - לארז, מעבירים את החמנה. אשנו את כולם, הסרידו
 את הגברים שהיו אחנו במחנה ואחנו, הנשים שלחו לדרך. בליל ה הגענו למחנה החדש
 בליבנאו שבווירטנברג. היה זה מנזר גותי נדיר ביופיו על גבעה רמה, פוקף מטקסי כרי
 סצר אחד ויפדות מצד שני. הכניסו אותנו לבנין גדול בקל חדרים יפים, נתיים.
 בכל חדר היו שש מיטות, חלונות מסורגים ופסל של ישו על הקיר. המנזר שמש באנפיו
 האחרים כבית מסוגקים ואנשים מבורים וילידים פומרעים. היו שם מאות ילדים.
 יום אחד הגיעה רכבת ריקה למקום לאסף את כל הילדים האומללים האלה. כפי שהוגשג
 אלינו אחר-כך - הובילו אותם להשמדה, הקרויה "המחנה השני" כפי הגרמנים.
 בסוף אוקטובר - התחלת נובמבר אותה שנה חטנו אחותי ואני למסרד הכנזר וסם
 חודיע לנו איש בטשפו שבא פעיר שטופגרס עם עובדה טוציאלית יהודית, שמעבירים את
 שחינו מהמחנה לעבודה בית אצל גרמנים. חודקנו שחינו שאיגנו יודעות עבודות בית,
 אבל אנו מאוסנות בעבודות העלאות.

בקבוצי הכשרה בגרמניה בנובמבר באו לקחת אותנו לשטופגרס ומסטופגרס לברלין.

שם פנינו לפל-אסט, המסרד הארץ-ישראלי ובראיון עם אלפרד זלביגר, שעמד בראש המסרד
 החלטנו להצטרף לקבוצי הכשרה, שבמסרד פאוסטם עוד היו קיימים בגרמניה. נסענו
 לשחוז נירשלאוויץ, עכשיו גרמינה המזרחית, אחותי לקבוץ הכשרה יסן ואני לסטק
 שניבינכן, הלא רחוקים אחד מהשני כשיצר גדול מסריר ביטיהים. ביסן היו נשרות ונשיים
 בעירים עד גיל 14, ובשניבינכן גוטר מעל גיל זה עד גיל 20 ויותר.
 שניבינכן הייתה חות הקלאית גדולה הכורה מבקלת האחוזה ק"י המסרד הארץ-ישראלי
 שכברלין. כחניכה בית-המסרד החקלאי בנהלל לשעבר, לקחתי על עצמי את ניהול החזה ואת
 הכשרה הנוצר והמוריכים לעבודה חקלאית. אחרי עבודה נחלגו עם המוריכים פעולות
 חרכות, שירה, לימוד עברית, עונג שבת, הגיגות, הצגות וכו'. השתדלנו לתרם לנשרים
 ולנשרות אלה פחחם ומהתקוה ומחאוריה הארץ-ישראלית ככל יכולתנו - לקראת ימי
 הקליה - אז עוד היינו חרורי תקוה סכלם יעלו ארצה בדרך זו או אחרת.

עלי לביין שתקופת זו, שנמשכה קרוב לשנה, הייתה התקופה הפוריה ועם קושיי
 החיים גם הייתה מהשנהיים וחצי שביליתי החת הכיבוש הגרמני הייתה זו תקופה של ידירות
 ודקות עם חברי ההכשרה, שבקצת היו כמעט כבילי או מעבר לו.

בהיותנו בפולין סרבה נירה לדבר בעקשנות פולגית היות והייתי רשומה כאזרחית
 פולין ומפחד מן יאטרו אותנו השתדלתי לדבר אתה פולגית. רק במאמצים גדולים עלה הרב
 בידי. בגרמניה קרה החיפוף, בחברת הצעירים והצעירות בהכשרה החלה מיד לדבר בגרמנית
 ופיאנה לדבר עברית ובסוף כאשר כל/ש/א/א/א סאמא לדבר אתנו עברית עלו בתוחו אכרתי
 לת שלא הוכל לדבר עם אבא, כאשר נחזור ארצה, כי הוא אינו יודע גרמנית. גם זה
 לא עזר.

באשר נמנעה נירה עם אבא בשער הפחנה בחיפה, שבו עצרו אותנו האנגלים לשם הקירח
 דבר הראשון ששאלה אותו נירה היה האם הוא מוצר רמנית. בשיטחה נצחון רצה אלי מיד
 באעקה ? בגרמנית כמובן: "אבא", אבא מוצר גרמנית. היה זה אידיש כמובן בפי בעלי.
 בדיוק שנה אחרי שהגענו לגרמניה החליטו הגרמנים לטרוק את כל קבוצי ההכשרה. החלום
 על עליה נגוז. הנוער נשלח למחנות עבודה בכל חלקי גרמניה. הנוער מפחנה יסן העבר לפחנה
 עבודה נואנדורף על יד ברלין. בעלת המחנה בשנייבנימן נספה להטפיע עלי שאטאן אצלה
 ואמטיך לנחל את החוה הגדולה עם פועלים גרמניים, היא נבטיחה לדאג לי עד סוף המלחמה.
 סרבותי והצטרפתי עם אחותי ועם נירה לנוער מיסן שעבר לסביבות ברלין.

ש מ י ר ת ה ג ח ל ת

גם כאן, במחנה העבודה הגדול הזה עם מנהלי עבודה ומפקחים גרמניים, הצלחנו
 כיהודים עם מדריכי התנועה לשמור על "ציונות" הקבוצה הקטנה ולשמר אותה כיחידה מיוחדת.
 לטרות העבודה המטרכת במקומות פרוחקים - בהקלאה, בסדנות, במכבסות וברכבת, ולטרות
 תנאי המחנה קשים מאד היינו עם המדריכים אוספים את הנוער אחרי העבודה ושומרים על
 הגחלה החלוצית. אחד הנוהגים הימים היה קיום עונג שבת מלוח בסירה "שבוע טוב"
 ו"אליהו הנביא".

השמיים קררו מיום ליום, יותר ויותר יהודים קבלו צווי גירוש לפולין. שוב
 החיצבו היהודים עם ילקוטי גב למקומות רכוז. היו כאלה שכרו להתאבד, אחרים נטו לחלוצות
 את עצמם, שטולחים אותם למחנות עבודה.

הנוער נקרע בין החובה ללוות את ההורים ובין הרצון להשאר עם הקבוצה. חלק
 עזב אחרי ויכוחים מרים, הרב נשאר. האורף בא והעבודה בשדות הקפואים קשה מאד.
 כל תקוה לשחר טוב יותר נגוזת. העולם היהודי היה שרוי בחשך ללא קרן אור אחת.
 בסוף נובמבר 1941 הגיעה אלינו פהאם הידיעה שהשלטונות הגרמניים בברלין שעל שלחנו
 להכונן לנסיקה ארצה.

איננו מסוגלות לתאר את התרגשותנו ואה שמחחנו. אבל יחד עם השמחה העצומה
 קנן בלבנו צער עמוק ודאגה רבה לנשחרים.

בעמידה בעיגול באצר המחנה שלובי יריים, בשירת החקוה נמרדנו בבוקר חורמי
 של תחילה דצמבר סחברינו. דמעות זלבו מעיני כולם. הוצא דגל התנועה, נחתך למסיים וחם
 חולקו בין כל החברים שעזבו. נחתך לב הדגל לשני קרעים ונסטר לנו, שנעביר אותם ארצה
 לתנועה.

מסיבת מרידה מעין זו נערכה לנו גם במגיסה עם מדריכי הקיבוצים ועם אלפרד
 זלביגר בברלין. נשמעו נאומי מרידה, אמרו כי אין רואים אותנו כ"חוזרות ארצה",
 אלא כשליחות היופאות אל הארץ בגרמניה ומשאלה קדושה, רווייה דמעות וצער נמטרה לתנועה
 בארץ לא לשכוח אותם, את הנוער בגלות גרמנית, הנאבק כח קשה על תקוה אחת ויחידה -
 להגיע לארץ-ישראל.

אם הכשתחננו קיימנו. עם בואנו ארצה ספרנו על מצב יהודי גרמניה ויהודי פולין, שקיומם ירענו ממכשיות שהיינו מקבלים, בישיבת הועד הפועל ספרנו על השואה האיומה, המולי אז בסוף 1941 עור אפשר היה למנוע או לעצרה. אבל אזני הקולם היו אטומות לקול הסבל היהודי.

אני קרעי לב הדגל נספרו במפקד לקיבוץ סכבי הצעיר במשטר השיון ובסיבוב פגישות בקבוצים - מסרנו כל הידוע לנו על יהודי אירופה.

ו ל ס י ר מ : לא הצטרפתי ואינני מצטרפה עד היום אף רגע שניהן לי ללכת כנרת דרך בנתיב היסורים של שפת פליוני יהודי אירופה.

חקוהי היא שקורתי ולו במעט לאלה שאתם הייתי ושחלכו בדרך - שפמנה רק פעטים חזרו.

שנת 1972.

מפקדילת הנציג-סוכן ה' 25.8.40, 40 מל"א א"י. השגותי מהמנהל בקימנים
אם תציעו במועד המצוי בתאריך והצדדי

כתבתי - ק"י ואל מפקדילת השם מנכ"ל ובכ"ל, לראי
אחיות ישראליות לתיכון הפנימי שלכם בראשית תש"ד

אלו הן מלפני התלופים בקיבוצי הכלכלה הקיבוצית

בשנים 1940 ו 1941

פ"ת כנ"ל דומה מלפנים עכשיו סוף

ומהן צ"ע א"י, בישראליות בקיבוצי הכלכלה הקיבוצית

המפד מלפני השנים, דומה וניתוק האדם החלשי המודעי
מחייב.

ובכן ה"ע 1939 הקצו. כחובלים ומצ"ל ק"י
כמלמדה מפא"ק עברתי אליו הפורום הקולין. אלו
מנכ"ל בן-יעקב לפלמ"ח הוא ומתקנת ה"א למח"ל חו"ל
הק"י ק"ד ואל הכנסה ה"א ע"י י"ד ה"א השנים
לפלאיני את הה"א הלפני ביב"א (ב"א ע"י) אל פ"י
ז"ל מל"ק מק"א ק"י

ע"י ק"י כמלמדה נלמדין תקיודת הקולין.
ע"י קולין הקימנים ע"י קולין ע"י ב"א ותלמ"ל לק"י.
ה"י כ"ל יפ"י קולין, נאסכת ע"י י"ד הס"מ ה"י 1940.
ב"א ע"י ע"י ל"ב"י אל"י ע"י מ"מ. אל ה"י
ס"י ק"י ע"י ע"י ע"י מנכ"ל י"א; ל"א ע"י כ"י ע"י
ק"י ו"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
מ"ל ה"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י

אל"י ל"א ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
ה"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
מ"ל ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י

אנו מצד זרענו. סיפורים על האלף, אהבה וקרבן, אהבה קיום
זונו שגור אהבה קרבן וכו'. השתתף לתוכן כנתיים ולתולד אלה
אמרום ומהלכה פילי ושכאלת פנה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוא האלה. היה זה בן קרי האלה בספר פולחן קדוש אלה הוא שבו
היה. חפזי תקנה שכמה יעלה אהבה דגור כל מהלך אהבה וכו' וכו'
אמרום נגדו בודאם אהבה. הדין של מהלך אהבה וכו' וכו' וכו' וכו'
היה. אה קרבן ההכרה. אהבה אהבה. הדין של אהבה וכו' וכו'
בהלך אהבה. הדין של אהבה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוא האלה זה האלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שמהלך אהבה זה האלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

קרבן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שמהלך אהבה

זה האלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמרום וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הוא האלה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

החלום

הכרזה המפיק הינו עם המצוינות אלסטים את הנוגד "הפטר" לעני
 איתי המלצה ולמענם על תקנות החלופיות. מאז המיניקטים היוקם
 היה קיום זמן לבת מלכה שירת "לגוד אלה" ו"אלוהו הנקסא".
בסך הכל כונה כל הקבוצה במין טל-מחצב. הנוגד, אף
 צמתי. זה היה (דבתי) מוצר זמני שנעלה בחוף. הם היו תמימים מלפ
 נאזכר זה היה מלאי סמנטי באיזוטאל הסמלר אל הפיונה והגשמתה.
 אלה השמים קבולי יותר מיום ליום, ימני וימני יבלעם קיבולו
 צווי גיבול מצמתי. לזה התועבול יבלעם עם ילקוטי עזי עמקולת
 היבול. היו כאלה לבחול עכשילד, סאלרם ניסול אפסלות את
 מצמתי ללוחות אלמס עמתנה מחצב. הנוגד נקוד בין
 החלפה אלוות את החלבים ובין הכבון לפיטלר עם בקבוצה
 חזק עזה אמתו ויכלתים מרים, ככד נלסא.
 בחלקו זהו והמלצה בשלם הקבולות קלטה מלפ,
 ככד בטיק. כל תקולה עמתי סלה יעמי נגזר. הולמס היפופי היה
 לבול המנהל אלא קינן טלר סלמה. לזו לזמן ליתקוף הול
 לנמשכה עמתי מלש ביתה תקונה ידורה, יתקוף פאוייה

תקופת כל יפועת ודמא זמ תמכי ההכשרה לרבים מהם היו

כמאז דעתי טוה סקריו. אמר לו. אדם המצוי כיום.
דסוף נבמה 1941 הערה אולי קטן פיודר והשאלות

הקמתם בהם לא שלטתו אהבנו אנחנו טובה.

זמ שלמה הדפוס קיט ימינו פוע אמר ופאק רבב אןלארוב.

לשלו קידם התבשרתו במאן הקיפב מתקרין.

הדמוב במאז ברפי המתן לואי ופויס נקפול זרה חוקי

ל מלואה זבמרי גלינת התקונה, שלפמלת יאגו. אחי כמ. הוצא רב

כנת אור, נחתק ערסם לתולתו בין כל החברם הזקדים. זה כפול נתקן

אלן קידים ונמסר עני, נפי לנדיב סלמם טאנלר עתנו.

[תקולתי פטו לדעכני וכו במאז עמלם לטותם תיוני

ולפולו דבכ - למתן רק מדעים תזכיל.]

זמ דמאן טארצק מסתני זא געב יחסי גרמני יחסי קולין ,

שארשים יפתי ממעבדים שביינ מקבאים משל, בישיבת הוצה הקואל .

טיפתן זא הלואה האומה לאנליטאז בלאהי לנת 1944 זאז

אקעלי היי עמנו טאו זעצני טיבא טעני הזלם היו טאטאמא עקול

מסבא היהועי

לן קראים לא עב העלי נמסני במיקקז עקידאז מכה

הצדיק גמלאי הלכין ומסיבא קעילא קעידועם מסתני כל היוצוד

זני זא יחסי טאולקע

זעסום - עאז העצמדי טאולני מצמדי זצ היום טאק רעד -

אז שניכני עאז עבד כביד צוק בנתיב הייסונים לא ללג

מנינ יחסיאנע, לאו שאפני זא וני העמליים

תקולתי כטן לאצני דמאז עאליה

שלימים חייני ולפכא הצוק -

שאמדי חק מעלים חצני

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל

המשרדים בתל-אביב

טלפון 4561 ת. ד. 28

לשכת העליון

המחלקה

מספר

תל-אביב, י' מכת חש' ב

(30.12.41)

לכבוד

הגב' ברכה וורושילסקי
רח' גנסין מס' 1
(קומה תחוננה),
תל-אביב.

גב' נ.

נודה לך מאד, אם תואילי

לסור ללשכתנו באחד הימים הקרובים

(בשעות 9 - 12 לפנה'צ) לשם שיחה עם

הח'ס. - (אנא ת' 21)

בכבוד רב

[Handwritten signature]

גור/שב

334
10. E. 65

ממצעד המוות אל מצעד החופש

מאת יצחק יעקבי

את שחרורנו אנו היים כל פעם מחדש. מי יכול לתאר את המרחק שעברנו מאז ועד עתה. רובנו היינו בעיצומו של מצעד אל המוות — זאת שמענו מפי אחת הניצולות שבאה יחד עם רבים מחבריה לשחרור אל קיבוץ נצר סירני כדי להשתתף בפגישה במלאות 20 שנה לשחרור ממחנות-הריכוז.

משוחררי בוכנוואלד, ברגן-בלזן ואושוויץ בחרו להם דרך מקורית לציון תאריך זה. הם ביקשו להעלות את שחרורם בשמחה, לא בני אומים, אלא במגעים חבריים... ובי כך הצליחו וחיו מחדש את מתנת הדרור שניתנה להם לפני 20 שנה.

הבאים התרכזו ליד מדורות שהיו ערוכות מעגלים מעגלים. כל מדורה לארץ מוצא או למחנה מסוים. היינו עדים לפגישות מסעירות בין אנשים שמאו השחרור או העליה לארץ לא נפגשו. בני נוער היו לאנשים במיטב שנותירם. שיקמו את עצמם, הקימו בתים ומשפחות והביאו לעולם ילדים, שגילם כבר כמעט כגיל האבות בעת שחרורם. רבים מן הילדים הצטרפו אל האבות כדי לשימוע שוב את הסיפורים ששמעו לא אחת בבית. כאן, ליד המדורות בנצר סירני, קיבלו עדות נוספת

על תקופת-הבלהות. קרועים ובלויים השתחררו והריכוש שהביאו איתם לארץ הסתכם לרוב בילקוט-גב. היום לבושם מהודר, פניהם מעידים על שובע ורבים סיפסו ועלו בסולם החברותיים, אחדים בעמדות ציבוריות ואחרים עשו רכוש בארץ. רבים באו במכוניות הדורות. כל זה השיגה ידם בארץ מאז עלייתם עוד עתה, חותם מיוחד היה טבוע על כינוס זה. הוא הצטיין באישיותות; לא ניסו להטביעו במלל, ובמקומו באה שמחת פגישה — ולחיצת ידיים, חיבוק חברי וקריאת גיל.

שותפים לכינוס בלתי-רגיל זה היו אנשי הבריגדה היהודית הלוחמת. לא שכחו אותם ביום שמחתם. שוב נזכרו במגעים הראשונים איתם, בעידוד ובתקוות שאנשי הבריגדה הפיחו בהם, בדאגה שגיר לו להם בלבוש ובמזון, ברוח הטרור בה שהישרו עליהם ובאמונה המודשת שהנחילו לאנשים מחוסרי-אמון בכל. אמונה זו היתה אולי המתנה היקרה מכל, שאלה — בני הארץ, נושאי מדי המלך הלא-אנגלי — יכלו לתת.

שמואל גוגול, אמן מפוחית-הפה, ניגן הפעם אחרת. לא היתה זו הופעת אמן לפני ציבור סתם — הוא ניגן לפני חבריו מאתמול. עתה נזכר לא אחת, כי אלמלא המפוחית מי יודע אם היה זוכה

לנגן לפני חבריו. אחרים מספרים, שבזכות המפוחית נותר בחיים. עתה ניגן וניגן ולא רצה להיפרד מקהל שומעיו.

הכינוס היה, בעצם, רק פתיחה. העיקר היה „מצעד החופש" אל ירושלים, בירת ישראל, בנתיב שנקגה אף הוא בקרבנות וביסורי רים רבים. מצעד משולב ברכב וברגל, המתנהל תחנות-תחנות, ממצפה הראל אל דרך הגבורה. היא דרך בורמה, אל מערת הקדושים ואל יער-הקדושים ואל הר הזכרון ולתיחדות ב"ידושים". סיום המצעד — ברמת-רחל.

את הרעיון על צורת הציון של יום השחרור הגו חברי קיבוץ נצר סירני, שמקימיו ומייסדיו הם משוחררי בוכנוואלד. אין מקום הולם יותר לציון שמחת השחרור מקיבוץ זה, שבו הצליחו אודים מוצלים אלה, יחד עם חברי גבי-עת-ברנר, להקים את אחד המ"שקים הקיבוציים המפוארים.

מרכז ההסברה במשרד ראש-הממשלה וגופים אחרים קיבלו מייד את הרעיון ואנשי הקיבוץ התגייסו כולם לתרום להצלחת המבצע ואיכסנו את כל באי הכיבוש.

הבאים נפרדו בהבטחה, כי בעוד חמש שנים יתכנסו שוב בקיבוץ לציון מחצית היובל לשחרורם.